ΕΓΚΩΜΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Στάσις α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε, εὐσεβῶν οἱ χοροί, ἀθλοφόρε μυροβλύτα **Δημήτριε**, καὶ τιμῶμεν σου λειψάνων τὴν σορόν.

1. Ἡ **Θεσσαλονίκη**, ἡ σὴ πόλις σοφέ, ὑπεδέξατο τὰ θεῖα σου λείψανα, ὥσπερ ἄλλην κιβωτὸν ἁγιασμοῦ.
2. Ῥαίνουσιν ἐν μύροις, τὴν σορόν σου σοφέ, εὐλαβῶς Θεσσαλονίκης οἱ κάτοικοι, ἀνυμνοῦντες σε **Δημήτριε** φαιδρῶς.
3. Σύμπας ὁ λαός σου, προπομπὴν ἱεράν, νῦν ποιεῖται τοῖς παντίμοις λειψάνοις σου, καὶ κηρύττει σου τὴν χάριν τὴν πολλήν.
4. Ὁ **Θεσσαλονίκης**, ἀντιλήπτωρ θερμός, παρὰ πάντων ἀνυμνείσθω **Δημήτριος**, ὁ κινδύνων ἐξαιρούμενος ἡμᾶς.
5. Νῦν **Θεσσαλονίκη**, ᾆσμα ᾄδει κοινόν, τῇ ἐλεύσει τῶν ἁγίων λειψάνων σου, μυροβλῦτα, μακεδόνων χαρμονή.
6. Χαίρει σοὶ κραυγάζει, ἀθλοφόρε **Χριστοῦ**, ὁ λαὸς **Θεσσαλονίκης Δημήτριε**, τοῖς λειψάνοις σου ποιούμενος πομπήν.
7. Μῦρον ὥσπερ θεῖον, πᾶσι βλῦσον ἡμῖν, προμηθείᾳ σου τὰ ῥεῖθρα **Δημήτριε**, καὶ κατάσβεσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν.

8.Ἀγαλλιωμένη, ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς, τὰ σὰ λείψανα κατέχει **Δημήτριε**, ἡ σὴ πόλις ὧν ἐστέρηται τὸ πρίν.

9.Νεκρωθεὶς τῇ λόγχῃ, ὡς ὁπλίτης **Χριστοῦ**, προστασίᾳ σου τῇ λόγχῃ κατάστρωσον, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν **Δημήτριε** σοφέ.

10.Τοὺς τῶν σῶν λειψάνων, τὴν σεπτὴν κομιδήν, εἰς τὴν πόλιν σου τιμῶντας **Δημήτριε**, ῥῦσαι πάσης δυσχερείας καὶ πληγῆς.

Δόξα Πατρί . Τριαδικὸν

Ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα ὁμοῦ, ὁμοούσιε **Τριὰς** ταῖς δεήσεσι, **Δημητρίου** σῶσον ἅπαντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ὑψηλὴ καθέδρα, τοῦ τῶν ὅλων **Θεοῦ**, **Θεοτόκε Μαριὰμ Μητροπάρθενε**, δίδου πᾶσι τὴν βοήθειαν τὴν σήν.

Μακαρίζομέν σε, εὐσεβῶν οἱ χοροί, ἀθλοφόρε μυροβλύτα **Δημήτριε**, καὶ τιμῶμεν σου λειψάνων τὴν σορόν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ **Πατρὸς** καὶ τοῦ **Υἱοῦ** καὶ τοῦ ἁγίου **Πνεύματος**, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Στάσις β΄. Ἦχος πλ.α΄. Ἄξιον ἐστί.

Ἄξιον ἐστί, μακαρίζειν σε ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, μάρτυς ἀθλοφόρε **Δημήτριε**, τὸν συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

1.Ἄξιον ἐστί, μεγαλύνειν σου σορὸν τὴν θείαν, ἧς τὴν κομιδὴν εἰς τὴν πόλιν σου, ἑορτάζομεν **Δη-μήτριε** σοφέ.

2.Ἔχει ἐν χαρᾷ, ἤδη μάρτυς, ἡ **Θεσσαλονίκη**, τὰ σὰ ὢ **Δημήτριε** λείψανα, ὧν στερήσει ἠνιᾶτο τῇ μακρᾷ.

3.Ἅπαντες πιστοί, προπομπὴν τοῖς σοῖς σεπτοῖς λειψάνοις, ἐν **Θεσσαλονίκῃ** ποιούμενοι, ἀν-υμνοῦμεν σε **Δημήτριε** σοφέ.

4.Μέγας ἀρωγός, θεσσαλονικέων ἀνεδείχθης, μάρτυς ἀθλοφόρε **Δημήτριε**· διὰ τοῦτο σὲ τιμῶ-μεν εὐλαβῶς.

5.Νέκρωσον σοφέ, τῶν ἐχθρῶν τὴν καθ΄ ἡμῶν μανίαν, καὶ εἰρήνην δίδου τῇ ποίμνῃ σου, ὢ **Δη-μήτριε**, ὡς ταύτης ἀρωγός.

6.Αἵμασι τοῖς σοῖς, καὶ τοῖς μύροις σου πρὶν ἡγιά-σθη, ἡ **Θεσσαλονίκη**, **Δημήτριε**, νῦν δὲ χαίρει τῇ ἁγίᾳ σου σορῷ.

7.Οἱ τῇ σῇ σορῷ, καταφεύγοντες ἐν εὐλαβείᾳ, ἴα-σιν καρποῦνται **Δημήτριε**, καὶ σωμάτων καὶ ψυχῶν θείᾳ ῥοπῇ.

8.Ἵλαθι **Σωτήρ**, ταῖς τοῦ **Δημητρίου** ἱκεσίαις, τῇ κληρονομίᾳ σου **Κύριε**, καὶ σεισμοῦ ἡμᾶς ἀπάλ-λαξον φρικτοῦ.

9.Ἄνωθεν ἡμᾶς, ἐποπτεύεις μάρτυς φιλευσπλάγ-χνως, λύων καθ' ἡμῶν πᾶσαν κάκωσιν, καὶ λυ-τρούμενος σεισμῶν φθοροποιῶν.

10.Νάμασι τῆς σῆς, ἀντιλήψεως μεγαλομάρτυς, ἄρδευσον ἡμῶν τὴν διάνοιαν, τὴν διψῶσαν ἐν ἐ-ρήμῳ τῶν παθῶν.

Δόξα Πατρί . Τριαδικὸν

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, ὁμοούσιε **Τριὰς** ἁγία, **Δημη-τρίου** σῶζε δεήσεσι, τοὺς λατρεύοντας τῷ κράτει σου πιστῶς.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον

Ὕψιστον **Θεόν**, ἡ κυήσασα ἀνερμηνεύτως, μόνη **Θεοτόκε** πανάχραντε, ἡμᾶς λύτρωσαι ἐκ πάσης ἀπειλῆς.

Ἄξιον ἐστί, μακαρίζειν σε ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, μάρτυς ἀθλοφόρε **Δημήτριε**, τὸν συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις·

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ **Θεὸς** ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν χε-ρουβεὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου **Πατρί** καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου **Πνεύματι**, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Στάσις γʹ. Ἦχος γʹ. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, τῶν θεσσαλονικέων, **Δημήτριον** τιμῶμεν.

1.Δεῦρο πᾶσα πόλις, τῶν θεσσαλονικέων, **Δημήτριον** ὑμνῆσαι.

2.Ῥεῖθρα ἀφθαρσίας, **Δημήτριε** πηγάζει, τὸ θεῖον λείψανόν σου.

3.Σκέπε τὴν σὴν πόλιν, σεισμοῦ τοῦ βαρυτάτου, **Δημήτριε** παμμάκαρ.

4.Ὕμνους ὥσπερ ἄνθη, τοῖς θείοις σου λειψάνοις, ἡ πόλις σου προσφέρει.

5.Μέγας ἀντιλήπτωρ, **Θεσσαλονίκης** ὤφθης, **Δημήτριε** ἐν πᾶσι.

6.Ὕμνησέ σε μάρτυς, ἡ πόλις δεξαμένη, πιστῶς τὰ λείψανά σου.

7.Κλῖνον μυροβλῦτα, τὸ οὖς σου τῇ δεήσει, ἡμῶν τῶν σὲ φιλούντων.

8.Αἶνον ἀντὶ μύρου, τοῖς σοῖς λειψάνοις μάρτυς, προσφέρομεν ἐν πίστει.

9.Ῥαίνομεν τοῖς μύροις, τὸ θεῖον λείψανόν σου, ὁ σὸς λαὸς παμμάκαρ.

10.Ἀρώματα καὶ μύρα, προσφέρομεν ἐν πίστει, τοῖς σοῖς λειψάνοις μάρτυς.

11.Ὀσμὴν τὴν θείαν δίδου, τοῖς ῥαίνουσιν ἐν μύροις, τὸ λείψανόν σου μάρτυς.

12.Ἐν μύροις τε καὶ ὕμνοις, δεχόμεθα τὴν θείαν σορὸν σου μυροβλύτα.

13.Μυρίπνοος ὢν μάρτυς, δέχου νῦν τὰ μῦρα τῶν σὲ ὑμνολογούντων.

14.Πρεσβείαις σου, ὦ μάρτυς, ὑπὲρ τοῦ σοῦ ἱκέτου, ἱκέτευε τὸν κτίστην.

Δόξα Πατρί . Τριαδικὸν

Ὁμότιμε Θεότης, λιταῖς τοῦ **Δημητρίου**, οἴκτειρον τὸν λαόν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, δυσώπει **Θεοτόκε**, μετὰ τοῦ **Δημητρίου**.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, τῶν θεσσαλονικέων, **Δημήτριον** τιμῶμεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι τῷ **Πατρὶ** καὶ τῷ **Υἱῷ** καὶ τῷ ἁγίῳ **Πνεύματι**, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.